

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1338/2001 VAN DE RAAD
van 28 juni 2001
tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen
valsemunterij

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 123, lid 4, derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ingevolge Verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro ⁽⁴⁾ brengen de Europese Centrale Bank (ECB) en de nationale centrale banken (NCB's) van de deelnemende lidstaten vanaf 1 januari 2002 eurobankbiljetten in omloop en geven de deelnemende lidstaten euromunten uit; er moet dus spoedig een systeem ter bescherming van de euro tegen valsemunterij worden goedgekeurd zodat dit operationeel is voordat de eurobankbiljetten en -munten in omloop worden gebracht.
- (2) De regeling die is ingesteld bij de akte van de Raad van 26 juli 1995 tot vaststelling van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol) ⁽⁵⁾ en bij het besluit van de Raad van 29 april 1999 waarbij het mandaat van Europol wordt uitgebreid tot de bestrijding van valsemunterij en de vervalsing van betaalmiddelen ⁽⁶⁾, is opgezet om valsemunterij in het algemeen te bestrijden.
- (3) De Raad heeft bij zijn kaderbesluit van 29 mei 2000 tot versterking, door middel van strafrechtelijke en andere sancties, van de bescherming tegen valsemunterij in verband met het in omloop brengen van de euro ⁽⁷⁾, maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat de euro goed beschermd wordt door middel van doeltreffende strafrechtelijke maatregelen.
- (4) Op grond van haar verantwoordelijkheden ten aanzien van de eenheidsmunt is het de taak van de Gemeenschap om maatregelen te nemen ter bescherming van de euro

tegen valsemunterij; de lidstaten kunnen afzonderlijk niet op bevredigende wijze zorgen voor rechtsbescherming van de euro, aangezien de eurobiljetten en -munten ook buiten het grondgebied van de deelnemende lidstaten in omloop zullen worden gebracht. Derhalve dient communautaire wetgeving te worden aangenomen waarbij de nodige maatregelen worden bepaald om te zorgen voor een algehele, doeltreffende en homogene bescherming van de in omloop zijnde eurobankbiljetten en -munten tegen activiteiten die de geloofwaardigheid van de munt zouden kunnen aantasten, en dienen passende maatregelen te worden genomen opdat alles tijdig gereed is vóór 1 januari 2002.

- (5) Voor de toepassing van deze verordening dienen bepaalde begrippen, zoals, met name, vervalsing van de euro, technische en statistische gegevens, alsook de bevoegde nationale autoriteiten voor opsporing met het oog op verzameling en analyse van gegevens betreffende valsemunterij, met inbegrip van de centrale bureaus bedoeld in artikel 12 van het Verdrag van Genève, te worden omschreven of dienen de bestaande definities daarvan te worden overgenomen.
- (6) Er dient voor te worden gezorgd dat de door de bevoegde nationale autoriteiten verzamelde technische en statistische gegevens over valse eurobankbiljetten en -munten en, voorzover mogelijk, over niet-geautoriseerde bankbiljetten, worden meegedeeld aan de ECB en dat deze gegevens toegankelijk zijn voor de bevoegde nationale autoriteiten, alsmede voor de Commissie, voorzover dat onder haar bevoegdheden valt. Voorts is het de bedoeling dat Europol toegang tot deze gegevens krijgt op basis van een akkoord tussen Europol en de ECB.
- (7) Het onder auspiciën van de ECB overeenkomstig haar richtsnoer ⁽⁸⁾ opgerichte en beheerde analysecentrum voor nagemaakte bankbiljetten (ANB) centraliseert de classificatie en analyse van de technische gegevens betreffende valse bankbiljetten.

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 264.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 3 mei 2001 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 19 van 20.1.2001, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 139 van 11.5.1998, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2596/2000 van de Raad (PB L 300 van 29.11.2000, blz. 2).

⁽⁵⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 149 van 28.5.1999, blz. 16 en rectificatie PB C 229 van 12.8.1999, blz. 14.

⁽⁷⁾ PB L 140 van 14.6.2000, blz. 1.

⁽⁸⁾ Richtsnoer van de Europese Centrale Bank van 26 augustus 1998 betreffende bepaalde bepalingen met betrekking tot eurobankbiljetten, zoals gewijzigd op 26 augustus 1999 (PB L 258 van 5.10.1999, blz. 32).

- (8) De technische regeling voor de behandeling van nagemaakte euromunten, die de Raad op 28 februari 2000 heeft aanvaard, voorziet in het stelselmatig vergaren door de ECB van technische informatie betreffende eurovalsemunterij, in de oprichting, op Europees niveau, van een Europees technisch en wetenschappelijk centrum (ETWC) voor de analyse en classificatie van nagemaakte euromunten en, op nationaal niveau, van nationale analysecentra voor munten (NACM's).
- (9) Er is voorzien in de oprichting van het ETWC, met een tijdelijk karakter, als afzonderlijke en onafhankelijke administratieve eenheid van de Munt van Parijs, op basis van een briefwisseling tussen de voorzitter van de Raad en de Franse minister van Financiën van 28 februari en 9 juni 2000; de taken van dit centrum moeten in deze verordening worden vastgesteld; de Raad zal te gelegener tijd beslissen over het toekomstige statuut en de vaste zetel van het ETWC.
- (10) Er moet voor worden gezorgd dat valse eurobankbiljetten ter identificatie worden ingeleverd bij de nationale analysecentra (NAC's); valse munten moeten worden ingeleverd bij de NACM's.
- (11) Er moet voor worden gezorgd dat kredietinstellingen alsmede andere instellingen die beroepshalve bankbiljetten en munten verwerken en aan het publiek verstrekken, met inbegrip van instellingen waarvan de activiteit bestaat in het wisselen van bankbiljetten en munten, zoals wisselkantoren, verplicht worden eurobankbiljetten en -munten waarvan zij weten of ten aanzien waarvan zij voldoende redenen hebben om te vermoeden dat deze vals zijn, uit circulatie te nemen en bij de bevoegde nationale autoriteiten in te leveren. Tevens lijkt het nodig ervoor te zorgen dat de lidstaten maatregelen treffen om de door hen passend geachte sancties op te leggen wanneer kredietinstellingen hun verplichtingen niet nakomen.
- (12) Tussen de bevoegde nationale autoriteiten, de Commissie en de ECB dient met het oog op het garanderen van een doeltreffende en homogene bescherming van de euro een nauwe en regelmatige samenwerking te worden georganiseerd, met name op het stuk van uitwisseling van informatie — met uitsluiting van persoonsgegevens — samenwerking en wederzijdse bijstand tussen de communautaire en de nationale autoriteiten, wetenschappelijke ondersteuning en beroepsopleiding. Onverminderd de aan de ECB toegewezen rol bij de bescherming van de euro tegen valsemunterij zal de Commissie hiertoe in het kader van een passend raadgevend comité, samen met de belangrijkste actoren in de strijd tegen de eurovalsemunterij (met name de ECB, het ETWC, Europol en Interpol), de raadplegingen op gezette tijden voortzetten om de voorwaarden voor de algehele bescherming van de euro te verbeteren op basis van wetgevingsinitiatieven met het oog op het opvoeren van de preventie en de bestrijding van valsemunterij.
- (13) Teneinde de uitwisseling van actuele, volledige en vergelijkbare gegevens te waarborgen, dient de strategische en operationele informatie op nationaal niveau te worden gecentraliseerd en dient te worden voorzien in de verplichting om gegevens te verstrekken. Daartoe moet worden bepaald dat de lidstaten de nodige maatregelen treffen, zodat de centrale bureaus hun taak overeenkomstig het Verdrag van Genève kunnen vervullen om de uitwisseling van informatie tussen deze bureaus en de nationale Europol-eenheden te waarborgen.
- (14) De complementariteit van de taken van de diverse communautaire partners moet er samen met de medewerking die Europol overeenkomstig het besluit van de Raad van 29 april 1999 kan bieden, voor zorgen dat alle onontbeerlijke instrumenten beschikbaar zijn om de euro tegen de schadelijke gevolgen van valsemunterij te beschermen. Europol vervult zijn taken onverminderd de bevoegdheden van de Europese Gemeenschap; Europol en de Europese Gemeenschap moeten, met strikte inachtneming van hun respectieve bevoegdheden, vormen van samenwerking instellen die hun de mogelijkheid bieden hun taken zo efficiënt mogelijk te vervullen; daarbij moet de voorkeur worden gegeven aan een nauwe en regelmatige samenwerking, op basis van passende akkoorden die tussen Europol en de ECB en tussen Europol en de Commissie moeten worden gesloten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de Europol-overeenkomst.
- (15) In verband met het gebruik van de euro in derde landen als munt voor internationale transacties dient te worden voorzien in een gestructureerde samenwerking waarbij alle op het stuk van valsemunterij bevoegde actoren in derde landen betrokken worden.
- (16) De maatregelen waarin deze verordening voorziet, laten de bevoegdheid van de lidstaten inzake de toepassing van het nationale strafrecht ter bescherming van de euro tegen valsemunterij, onverlet,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

DOEL EN DEFINITIES

Artikel 1

Doel

1. Deze verordening beoogt de nodige maatregelen vast te stellen om de circulatie van eurobankbiljetten en -munten mogelijk te maken onder zodanige omstandigheden dat bescherming tegen valsemunterij gewaarborgd is.
2. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder valsemunterij verstaan:
 - a) iedere bedrieglijke vervaardiging of verandering van eurobankbiljetten of -munten, welk middel ook gebezigd moge zijn om het resultaat te verkrijgen;
 - b) het bedrieglijk in omloop brengen van valse eurobankbiljetten of -munten;
 - c) het invoeren, uitvoeren, vervoeren, ontvangen of zich verschaffen van valse of vervalste eurobankbiljetten of -munten waarvan men weet dat zij vals zijn, teneinde deze in omloop te brengen;

d) het bedrieglijk vervaardigen, ontvangen, zich verschaffen of in bezit hebben van:

- werktuigen, voorwerpen, computerprogramma's of andere middelen welke naar hun aard bestemd zijn voor de vervaardiging van valse eurobankbiljetten of -munten dan wel voor de verandering van eurobankbiljetten of -munten,
- of
- hologrammen of andere bestanddelen die worden gebruikt om eurobankbiljetten of -munten tegen valsenunterij te beveiligen.

3. Deze verordening is van toepassing voor de bescherming van de euro tegen valsenunterij, onverminderd de toepassing van het nationale strafrecht.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „valse bankbiljetten” en „valse munten”: in euro's luidende bankbiljetten en munten, alsmede bankbiljetten en munten die de uiterlijke kenmerken van eurobankbiljetten of -munten hebben en bedrieglijk zijn vervaardigd of veranderd;
- b) „bevoegde nationale autoriteiten”: de autoriteiten die door de lidstaten zijn aangewezen voor:
- het vaststellen of bankbiljetten of munten vals zijn;
 - het verzamelen en analyseren van technische en statistische gegevens over valse bankbiljetten, met name de nationale centrale banken of andere gemachtigde organen;
 - het verzamelen en analyseren van technische en statistische gegevens over valse munten, met name de nationale Munten, de nationale centrale banken of andere gemachtigde organen;
 - het verzamelen en analyseren van gegevens over eurovalsenunterij en de analyse daarvan, met name de in artikel 12 van het Verdrag van Genève bedoelde nationale centrale bureaus;
- c) „kredietinstellingen”: kredietinstellingen in de zin van artikel 1, punt 1, eerste alinea, van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen⁽¹⁾;
- d) „technische en statistische gegevens”: gegevens aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of bankbiljetten of munten vals zijn (technische beschrijving van het soort vervalsing), alsmede gegevens over de aantallen valse bankbiljetten en valse munten naar herkomst, met name geografische herkomst;
- e) „Verdrag van Genève”: het op 20 april 1929 te Genève ondertekende Internationale Verdrag ter bestrijding van de valsenunterij⁽²⁾;

f) „Europol-overeenkomst”: de overeenkomst van 26 juli 1995 tot oprichting van Europol⁽³⁾.

HOOFDSTUK 2

TECHNISCHE EN STATISTISCHE GEGEVENS

Artikel 3

Verzameling en toegang

1. De technische en statistische gegevens over valse bankbiljetten en valse munten die in de lidstaten zijn ontdekt, worden door de bevoegde nationale autoriteiten verzameld en geïnventariseerd. Deze gegevens worden aan de Europese Centrale Bank toegezonden om er te worden opgeslagen en verwerkt.

2. De Europese Centrale Bank verzamelt en bewaart de technische en statistische gegevens betreffende in derde landen ontdekte valse bankbiljetten en valse munten.

3. De bevoegde nationale autoriteiten en de Commissie, voorzover zulks onder haar bevoegdheden valt, hebben toegang tot de technische en statistische gegevens van de Europese Centrale Bank. Europol heeft toegang tot die gegevens krachtens een door Europol met de Europese Centrale Bank gesloten akkoord, conform de desbetreffende bepalingen van de Europol-overeenkomst en de op basis daarvan aangenomen bepalingen.

Artikel 4

Verplichte inlevering van valse bankbiljetten ter identificatie

1. In overeenstemming met de Europese Centrale Bank wordt door de lidstaten overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijken een nationaal analysecentrum (NAC) aangewezen of opgericht.

2. De bevoegde nationale autoriteiten staan toe dat bankbiljetten waarvan wordt vermoed dat zij vals zijn, door het NAC worden onderzocht, en verschaffen het NAC onverwijld ter analyse en identificatie de nodige exemplaren van elk type bankbiljet waarvan wordt vermoed dat het vals is, alsmede de technische en statistische gegevens waarover zij beschikken. Het NAC doet de Europese Centrale Bank ieder nieuw type bankbiljet toekomen waarvan wordt vermoed dat het vals is, volgens de door de ECB vastgestelde criteria.

3. Lid 2 wordt op zodanige wijze toegepast dat het geen beletsel vormt om bankbiljetten waarvan wordt vermoed dat zij vals zijn, te bewaren en te gebruiken als bewijsmiddel in het kader van strafprocedures.

4. De Europese Centrale Bank deelt het eindresultaat van haar analyse en van haar classificatie van elk nieuw type vals bankbiljet mee aan de bevoegde nationale autoriteiten, alsmede aan de Commissie voorzover zulks onder haar bevoegdheden valt. De Europese Centrale Bank deelt dit resultaat mee aan Europol overeenkomstig het in artikel 3, lid 3, bedoelde akkoord.

⁽¹⁾ PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2000/28/EG (PB L 275 van 27.10.2000, blz. 37).

⁽²⁾ Volkenbond, Recueil des Traités, nr. 2623 (1931), blz. 372.

⁽³⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 2.

Artikel 5

Verplichte inlevering van valse munten ter identificatie

1. Door de lidstaten wordt overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijken een nationaal analysecentrum voor munten (NACM) aangewezen of opgericht.

2. De bevoegde nationale autoriteiten staan toe dat munten waarvan wordt vermoed dat zij vals zijn, door het NACM worden onderzocht, en verschaffen het NACM onverwijld ter analyse en identificatie de nodige exemplaren van elk type munt waarvan wordt vermoed dat het vals is, alsmede de technische en statistische gegevens waarover zij beschikken. Het NACM doet het Europees Technisch en Wetenschappelijk Centrum (ETWC) ieder nieuw type munt toekomen waarvan wordt vermoed dat het vals is volgens de door het ETWC vastgestelde criteria; daartoe stelt de Europese Centrale Bank de technische en statistische gegevens betreffende de valse euromunten waarover zij beschikt, aan de NACM's ter beschikking.

3. Lid 2 wordt op zodanige wijze toegepast dat het geen beletsel vormt om munten waarvan wordt vermoed dat zij vals zijn, te bewaren en te gebruiken als bewijsmiddel in het kader van strafprocedures.

4. Het ETWC analyseert en classificeert elk nieuw type valse euromunt. Daartoe heeft het ETWC toegang tot de bij de Europese Centrale Bank opgeslagen technische en statistische gegevens betreffende valse euromunten. Het ETWC deelt het eindresultaat van zijn analyse mee aan de bevoegde nationale autoriteiten, alsmede aan de Commissie en de Europese Centrale Bank voorzover zulks onder hun respectieve bevoegdheden valt. De Europese Centrale Bank deelt dit resultaat mee aan Europol overeenkomstig het in artikel 3, lid 3, bedoelde akkoord.

HOOFDSTUK 3

VERPLICHTINGEN EN SANCTIES

Artikel 6

Verplichtingen van de kredietinstellingen

1. De kredietinstellingen, alsmede alle andere instellingen die beroepshalve deelnemen aan de verwerking en verstrekking aan het publiek van bankbiljetten en muntstukken, met inbegrip van de instellingen waarvan de activiteit bestaat in het wisselen van bankbiljetten of muntstukken van verschillende valuta's, zoals wisselkantoren, hebben de verplichting om alle ontvangen eurobankbiljetten en -muntstukken waarvan zij weten of voldoende redenen hebben om te vermoeden dat deze vals zijn, uit omloop te nemen. Zij leveren die onverwijld in bij de bevoegde nationale autoriteiten.

2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat jegens in lid 1 genoemde instellingen die de in lid 1 bedoelde verplichtingen niet nakomen, doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties kunnen worden getroffen.

3. De lidstaten nemen vóór 1 januari 2002 de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen aan voor de toepassing van dit artikel; zij stellen de Commissie en de Europese Centrale Bank onverwijld daarvan in kennis.

HOOFDSTUK 4

SAMENWERKING EN WEDERZIJDSE BIJSTAND

Artikel 7

Samenwerking met het oog op de bescherming van de euro tegen valsemunterij

1. Met het oog op een efficiënte bescherming van de euro tegen valsemunterij werken de lidstaten, de Commissie en de Europese Centrale Bank onderling samen. Zij werken tevens samen met Europol overeenkomstig de Europol-overeenkomst en de op basis daarvan aangenomen bepalingen. Daartoe zullen de Commissie en de Europese Centrale Bank met Europol onderhandelen over een akkoord dat te gelegener tijd moet worden gesloten.

2. De bevoegde nationale autoriteiten, de Commissie en de Europese Centrale Bank werken in het kader van hun respectieve taken met name samen door:

- uitwisseling van informatie over de preventie van valsemunterij en de bestrijding van het in omloop brengen van valse bankbiljetten en valse munten;
- geregelde uitwisseling van informatie over de gevolgen van valsemunterij met het oog op een strategische analyse;
- onderlinge bijstand op het gebied van de preventie van valsemunterij en de bestrijding van het in omloop brengen van valse bankbiljetten en valse munten, met name bestaande in wetenschappelijke ondersteuning en opleiding met logistieke steun van de lidstaten.

3. In het kader van de wederzijdse bijstand voorzien de in artikel 12 van het Verdrag van Genève bedoelde nationale centrale bureaus en de Europese Centrale Bank alsmede, voorzover nodig, de Commissie in het kader van hun respectieve bevoegdheden en onverminderd de rol van Europol, in een berichtensysteem voor de uitwisseling van technische gegevens (vroegtijdige waarschuwing).

Artikel 8

Centralisatie van de informatie op nationaal niveau

1. De lidstaten zorgen ervoor dat nationale informatie over gevallen van valsemunterij vanaf de eerste constatering wordt toegezonden aan het nationale centrale bureau, met het oog op doorzending aan Europol via de nationale Europol-eenheid.

2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de uitwisseling van informatie tussen het nationale centrale bureau en de nationale Europol-eenheid te verzekeren.

*Artikel 9***Externe betrekkingen**

1. De Commissie en de lidstaten werken samen met derde landen en internationale organisaties, in nauw overleg met de Europese Centrale Bank. De samenwerking omvat, conform de bepalingen inzake de preventie van illegale activiteiten die vervat zijn in de samenwerkings-, associatie- en pretoetredingsovereenkomsten, de bijstand die nodig is om eurovalsemunterij te voorkomen en te bestrijden.

2. De Raad ziet erop toe dat in de samenwerkings-, associatie- en pretoetredingsovereenkomsten tussen de Europese Gemeenschap en derde landen bepalingen worden opgenomen ten behoeve van de uitvoering van artikel 3, lid 2.

HOOFDSTUK 5

SLOTBEPALINGEN*Artikel 10***Bevoegde nationale autoriteiten**

1. De lidstaten doen de Europese Centrale Bank en de Commissie een lijst toekomen van de in artikel 2, onder b), bedoelde bevoegde nationale autoriteiten.

2. Deze lijsten worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Luxemburg, 28 juni 2001.

*Artikel 11***Niet-geautoriseerde bankbiljetten**

Voorzover mogelijk zijn de artikelen 3, 4, 7, 8 en 9 van toepassing op in euro's luidende bankbiljetten die met gebruikmaking van de legale inrichtingen of materialen zijn vervaardigd in strijd met de bepalingen op grond waarvan de bevoegde autoriteiten de munt mogen uitgeven, of die in omloop zijn gebracht in strijd met de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten de munt in omloop mogen brengen en zonder toestemming van die autoriteiten.

*Artikel 12***Toepassingsgebied**

De artikelen 1 tot en met 11 zijn van kracht in de lidstaten die de euro als munteenheid hebben aangenomen.

*Artikel 13***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2002. Zij is echter vanaf de bekendmaking van toepassing op bankbiljetten en munten die nog niet zijn uitgegeven, maar die uitgegeven zullen worden.

Voor de Raad

De voorzitter

B. ROSENGREN